

İÇ HİZMET KANUNU:

O) SOSYAL HİZMETLER¹

I - Ordu pazarları

Madde 98 - Türk Silâhlı Kuvvetleri mensuplarının çeşitli ihtiyaçlarını elverişli şartlarla temin etmek maksadiyle hususi kanunlara göre teşkil edilecek ordu pazarları kurulur.

(Ek fıkralar: 29.11.1984 - KHK/243)

Türk Silâhlı Kuvvetleri personeli için lüzum ve ihtiyaç görülen yerlerde çocuk bakımevleri ve sosyal tesisler kurulabilir.

Bunların kuruluş ve işletme esas ve usulleri yönetmelikle düzenlenir.

II - Ordu evleri ve askeri gazinolar

Madde 99 - Silâhlı Kuvvetler mensupları arasında tesanüdü artırmak mesleki ve kültürel inkişafına, sosyal ve moral ihtiyaçları temin gayesi ile büyük garnizonlarda (Tümen ve eşidi askeri kurumlar ile daha büyük kıta ve kurumların, Deniz ve Havada eşitlerinin bulunduğu) ordu evleri kurulabilir.

Bu yerlerde astsubaylar için de birer ordu evi kurulabilir.

Daha küçük birlik ve kurumların buldukları yerlerde subay ve astsubaylar için birer askeri gazino teşkil edilebilir.

Ayrıca kışlalarda subay, astsubay ve erler için birer kışla gazinosu tesis edilir.

Madde 100 - Ordu evleri, askeri gazinoları ve kışla gazinoları askeri bina olup askeri mahal vasıf ve mahiyetini haizdir.

¹ ÖNEMLİ NOT: Bu Sayfada yer alan açıklamalardan alıntı yapmak için, alıntı yapılan yazıya şu ibare eklenmelidir : "En son içtihatlı, notlu, açıklamalı, ek ve örnekli Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu ve Yönetmeliği, Askeri Ceza Kanunu, Disiplin Mahkemeleri Kanunu, Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu, 645 s., Ankara 2010, 1. Baskı" isimli Kitaptan alıntı yapılan ve askerihukuk.net isimli web sitesine konulan bu dosya ve açıklamaların tüm hakları anılan kitabın yazarı (E.) Hak.Alb. Orhan ÇELEN'e aittir." Bu ibare eklenmek şartıyla, buradaki dosyalardan Fikir ve Sanat Eserleri Kanununa uygun kısa alıntılar yapılabilir, ancak yazarının izni olmaksızın açıklama ve dosyanın tamamı başka bir mecraya kopyalanamaz veya başka yerde yayınlanamaz.

Madde 101 - Ordu evlerinin (Askeri gazino ve kışla gazinoları dahil) sermayeleri:

a) İşletme gelirlerinden,

b) Üye aidatından,

c) Teberrüattan,

d) Milli Savunma Bakanlığı bütçesinden konulacak ödenekler-den teşekkül eder.

Madde 102 - a) (Değişik: 4.7.1988 - KHK/336; Aynen Kabul: 7.2.1990 - 3612 S.Kn) Ordu evlerinin kadro, kuruluş, idare, murakabe ve muhasebeleri ile işletme şekilleri ve müştemilatı yapılacak bir yönetmelik ile tesbit ve tâyin olunur.

b) (Değişik: 22.11.1990 - 3683 S.Kn) Ordu evleri, askeri gazino, kışla gazinoları ve askeri müzelerden elde edilen gelirler, bu yerlerin yenilenmesine ve yeniden inşasına veya idamesi ile modern hale getirilmesine ve kitaplıkların tesis ve zenginleştirilmesine sarf olunur.

Madde 103 - Ordu evleri ve müştemilatı 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin 18 nci fıkrası gereğince Kurumlar Vergisinden, Bina ve Gelir vergilerinden muaf olup mezkûr maddedeki (Ordu evleri) tâbirine askeri gazino ve kışla gazinoları ile bunların nizamnamede gösterilen her türlü müştemilatı dahildir.

Madde 104 - (Değişik: 22.11.1990 - 3683 S.Kn)

Ordu evleri, askeri gazino, kışla gazinoları, askeri müzeler ve bunların yönetmelikte gösterilecek her türlü müştemilatı, sarfiyat ve muameleleri bakımından 1050 sayılı Muhasebe Umumiye Kanunu ile 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümlerine ve Sayıştayın vize ve denetimine tabi değildir.

III - Dinlenme kampları ve karşılama ekipleri

Madde 105 - a) Subay, askeri memur ve astsubaylarla ailelerinin dinlenme ve moral ihtiyaçlarını temin maksadiyle elverişli yer ve mevsimlerde subay ve astsubaylar için ayrı ayrı dinlenme kampları tesis edilebilir.

b) Bu kampların ne zaman ve nerede açılacağı ve devam süresi Milli Savunma Bakanlığı veya Jandarma Genel Kumandanlığınca tâyin ve tesbit olunur.

c) Kampların tesis ve işletilmesinde, askeri nakil vasıtaları ile çadır, yatak ve karyola gibi askeri malzemeden istifade edilebilir.

d) Kampların tesisi, işletmesi ve personelin istifade şekli hususlarına ait teferruat hükümleri talimatnamede düzenlenir.

e) Bir garnizona tâyin edilerek gelen subay, askeri memur ve astsubayları karşılamak ve yerleştirmek gayesiyle ekipler kurulur.

Bu ekipler gelen personelin lojmanlara yerleştirilmesini veya o mahalde boş olduğu tesbit edilen meskenlere girebilmelerini temin ederler.

IV - Askeri kantinler

Madde 106 - a) Her kışlada askerlerin çeşitli ve zaruri ihtiyaçlarının daha ucuz ve kolaylıkla sağlanmasını temin maksadiyle bir kantin kurulur.

b) Kantinlerin gelirleri, teşkil, idare, murakabe, işletme ve kontrol şekilleri talimatname ile tesbit olunur.

c) Kantinlerin işletilmesinden elde edilen kâr kışla kumandanının emriyle, ödeneği olmıyan veya ödeneği olup da kâfi gelmiyen zaruri ve resmi işlere sarf olunur.

d) Askeri kantinler hakkında da 103 ve 104 üncü madde hükümleri tatbik olunur.

V - Bakım ve onarım tesislerinden istifade

Madde 107 - a) Subay, askeri memur ve astsubaylar, bütün masrafları kendilerine ait olmak üzere ordu pazarları ve ordu evleri tesislerinde her türlü şahsi eşya ve vasıtalarının bakım, onarım ve imalini yaptırabilirler.

b) Bu yerlerden faydalanmanın usul ve şekli talimatnamede gösterilir.

VI - Askeri nakil vasıtalarından istifade

Madde 108 - Subay, askeri memur ve astsubaylar ile aileleri aşağıdaki hallerde askeri kara ve deniz nakil vasıtalarından faydalana-bilirler:

a) Mesaiye geliş ve gidiş için ihdas edilecek servis vasıtalarından,

b) Şehir içi ev eşyası ve mahrukat nakline tahsis edilecek vasıtalarından,

c) Uzak garnizonlarda oturanların kendileri ve ailelerinin şehirle irtibatlarının temini ve çocuklarının okula götürülüp getirilmesi için ihdas edilecek servis vasıtalarından,

d) Umumi vasıtaların işlemediği garnizon ve kıtalara tâyin edilen subay, askeri memur ve astsubayların zati eşyaları ile ailesi efradı ve kendisi umumi

vasıtanın en son gittiği yerden vazife mahalline kadar askeri vasıta ile götürülür ve getirilir.

e) (Ek: 23.6.1976 - 2016 S.Kn) Acilen sevki gereken hasta ve cenaze nakilleri için tahsis edilecek vasıtalarından,

(Ek: 23.6.1976 - 2016 S.Kn) Savaşta ve olağanüstü hallerde, izinli personel ve hizmetin gerektirdiği diğer işlerde görevlendirilecek personel ile sivil moral ekipleri, harekât bölgesine ve harekâtla ilgili diğer garnizonlara gidiş ve dönüşlerinde kara, deniz ve hava ulaştırma araçlarından yararlandırılabilirler.

(Ek: 23.6.1976 - 2916 S.Kn) Barışta olağanüstü hallerde, Genelkurmay Başkanının emri ile önemli kişiler veya görev ve hizmetler için hava ulaştırma araçları tahsis edilebilir.

Yukarıdaki maksatlar için nakil vasıtalarının tahsisi ve bunlardan istifade şekli talimatname ile tesbit olunur.

VII - Sivil nakil vasıtalarından tenzilâtlı istifade

Madde 109 - Subay, askeri memur ve astsubaylar resmi elbiseli oldukları veya sivil elbiseli iken hüviyet kartlarını ibraz ettikleri takdirde Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demiryolları ve Denizcilik Bankası nakil vasıtalarında tenzilâtlı olarak seyahat ederler.

Erbaş ve erler şehirlerarası seyahatlerde izin belgesi göstermek suretiyle tenzilâtlardan faydalanırlar. Şehiriçi seyahatlerde tenzilât için izin belgesi aranmaz.

Sevk muhtırası ile yapılacak seyahatler tam ücrete tabidir.

NOT:

Ordu pazarları: İç Hz.Yönt. 663 - 205 sayılı Ordu Yardımlaşma Kurumu Kanununun 33/i md.sinde de belirtildiği üzere; ordu pazarları, kurumun daimi üyelerinin her türlü ihtiyaçlarını karşılamak için oluşturulmuştur. - Sivil personelin yalnız kendilerinin ordupazarları ve askeri kantinlerden aynen ve askerler gibi faydalanabilecekleri: İç Hz.K. 116/e - Milli Savunma Bakanlığı ile Türk Silahlı Kuvvetleri kadrolarında veya kadro açıklamalar bölümünde özel nitelikli olarak gösterilen görev yerlerine atanan sivil memurlar Türk Silahlı Kuvvetleri sosyal tesislerinden görevlendirildikleri kadro derecesindeki subaylar gibi istifade ederler. Bu statüdeki sivil memurlar ile askeri personel arasındaki protokol münasebetlerinin düzenlenmesinde aynı esas uygulanır: İç Hz.K. 116/g.- Ordu evleri ve askeri gazinolar: İç Hz.K. 99-104; İç Hz. Yönt. 664 - 20.08.2000 tarihli ve 24146 sayılı R.G.de yayımlanan "Ordu Evleri, Askeri Gazinolar ve Sosyal Tesisler Yönetmeliği" hükümlerine bkz - Ordu evlerinin kuruluş gayesi: İç Hz.K. 99/1, Ordu evleri ve Askeri Gazinolar ve Sos. Tesisler Yönt. 1; İç Hz.Yönt 664/1-5. - Ordu evlerinin askeri bina olup askeri mahal, vasıf ve mahiyetini haiz oldukları: İç Hz.K. 100 - Ordu

evlerinin sermayeleri: İç Hz.K. 101 - Ordu evlerinin kadro, kuruluş, idare, murakebe ve muhasebeleri ile işletme şekilleri ve müştemilatın, yapılacak bir yönetmelik ile tesbit ve tayin olunacağı: İç Hz.K. 102 - Ordu evlerinin ve müştemilatının kurumlar vergisi, bina ve gelir vergilerinden muaf olduğu: İç Hz.K. 103 - Ordu evleri ile müştemilatı, sarfiyat ve muameleleri bakımından 1050 sayılı Muhasebei Umumiye Kanunu ile 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu hükümlerine ve Sayıştayın vize ve denetimine tabi olmadığı: İç Hz.K. 104 - Bkz.: (MM 58-1) Ordu Evleri, Askeri Gazinolar Muhtırası (Gnkur. Bşk.lığının 15 Ağustos 1990 gün ve PER: 4955-13-90/Disipmor.Ş.(1190) sayılı Başemri ile yayınlanmıştır.) - Askeri gazinolar: İç Hz.K. 99/3, 103, İç Hz. Yönt. 664/5 - Kışla gazinoları: İç Hz.K. 99/4, İç Hz.Yönt. 664/5,10,12 nci fıkralar - Ordu evi, Askeri gazino ve kantinlerden istifade: K.K.K. Devamlı Yönergesi, s.1-36 vd.- Orduevlerinin askeri kurum olduğu: İç Hz.K. 12/c - Askeri şahısların ordu evleri, askeri gazino ve kışla gazinolarındaki vazife ve hizmetlerinin askeri vazifeden sayıldığı: As.Yrg.İçt.Brl.Krl., 17.2.1950, E.1314, K.289 - Ordu evleri, askeri gazinoları ve kışla gazinolarında görevli askeri personele ve nöbetçilere karşı işlenen taarruz, sövme, hakaret, mukavemet, tehdit fiillerinin failleri, ister asker ister sivil olsun, askeri mahkemelerde yargılanır ve bu fiillerine ilişkin T.C.K.nun 188, 190, 191, 254, 255, 256, 257, 258, 260, 266, 267, 268, 271, 272, ve 273 ncü maddeleri ile cezalandırılır: Bkz. As.C.K. Ek md. 6; As.Mah.Krlş. ve Y.U.K. 11/B-C - Ordu evlerinin müştemilatı için bkz: Mülga Ordu evleri Tüz. 3/2, İç Hz.Yönt. 664/3.

AS. YARGITAY KARARLARI:

Kantin açığının meydana gelmesinde sanığın da bulunduğu kantin heyetinin görevlerini Kantin Talimatına uygun olarak yapmamış olmasının etkisi gerçekten mevcut ve oluşa nazaran kantin heyeti mensuplarının görevlerini ihmal ettikleri kat'iyetle sabit ise de; sanıkların görevlerini ihmal etmelerinden meydana gelen zarar devlete ait olmadığı cihetle, T.C.K.nun 230 uncu maddesinin 1 nci fıkrası yerine 2 nci fıkrası ile uygulama yapılmasında isabet görülmemiştir(As.Yrg.4.D., 29.2.1972, E.63, K.57).

(...) K.lığı Subay Orduevinde otel şefi olarak görev ifa ettiği sırada mühürlü ve numaralı hakiki otel fişleri yerine ambardan temin edilmiş mühürsüz ve geçersiz fişleri kullanmak ve zaman zaman da hakiki fişlerin ilk nüshaları ile diğer nüshalarına tahsil edilen otel ücretlerini değişik yazmak suretiyle otel müşterilerinden tam ücret alınmasına rağmen, noksan alınmış yada hiç alınmamış gibi işlem yaparak cem'an 100 lirayı zimmetine geçirdiği ve bilâhare işbu olayın meydana çıkması üzerine mezkûr meblağı orduevi muhasebesine tevdi eylediği, böylece muhtelif tarihlerde ihtilas suçunu işlediği sübuta eren sanık erin As.C.K.nun 131-1. ve T.C.K.nun 80. maddeleri gereğince cezalandırılmasında kanunî isabet görülmüştür(As.Yrg.3.D., 3.4.1973, E.89, K.67)

Sanığın, tabancayı göstererek ve üst'ü mağdura bakarak "bu tabanca patlar mı" demesini takiben mağdur Orduevi Müdürünün olay yerinden ayrılması esnasında, bu defa da doğrudan doğruya mağdura hitaben "nereye gidiyorsun

delikanlı kaçma gel" diyerek parmağı ile işaret etmesi şeklindeki söz ve hareketiyle kastı zahire çıkmıştır. Zahire çıkan bu kastı ise, As.C.K.nun 82/2. Maddesinde ifade ve müeyyidesini bulan üste kavli ve fiili şekilde hürmetsizlikte bulunmaktadır (As.Yrg.Drl.Krl., 6.4.1973, E.20, K.20).

Mer'i mevzuat, cari tatbikat ve müstekar Yargıtay içtihatlarının tabur kantinlerinin sermayelerine Devlet katkısı bulunmaması nedeniyle, özel işletme statüsüne tabi olan tabur kantinindeki çalışmaları sırasında her iki sanık tarafından meydana getirilen açığın zimmet olarak kabul edilerek As.C.K.nun 131 nci maddesiyle uygulama yapılmasına, zimmetlerine geçirdikleri 1.489.72 Tl.nin kantin başkanlığına ödenmesine dair mahal mahkemesince verilen kararda isabetsizlik görülmemiş, mahal mahkeme savcısının zimmete geçirilen meblağın hazine zararı olacağı yolundaki görüşüne itibar olunmamıştır(As.Yrg.3.D., 12.12.1974, E.707, K.720) .

Yetkili âmir tarafından bir hizmet emri olarak asta tevcih edilmedikçe, ceza kanunları dışında kalan kanun ve yönetmeliklerde yer alan emir ve yasaklayıcı hükümler, suç ve ceza getiren hükümler niteliğinde olmadığından, mücerret bu hükümlere bilerek aykırı hareket etmek fiilleri emre itaatsizlikte ısrar olarak vasıflandırılmayacağından, sanığın eğitim kıyafeti ile Orduevine girmesi fiilinin disiplin tecavüzü olarak kabulü gerekirken, emre itaatsizlikte ısrar olarak değerlendirilmesinde kanunî isabet yoktur(As.Yrg.3.D., 4.3.1975, E.44, K.40).

Orduevlerine ait yemek tabakları askeri eşya vasfında olup, eylem As.C.K.nun 131 nci maddesine mümas askeri eşyayı çalmak suçunu teşkil eder(As.Yrg.5.D., 29.4.1987, E.275, K.257).

Sanığın kaybına sebebiyet verdiği iddia edilen eşyalardan çok büyük bir bölümünün, porselen ve camdan mamul tabak, bardak, sürahi gibi yemekhanede ve zaman zaman orduevinde kullanılan "kırılabilir" eşyalar olduğu, nitekim bunların çoğunun subay ve astsubaylar tarafından kırıldığı tesbit edilerek 29.670 liranın kendilerinden tahsil edildiği bakiye 16.580 liralık zararın da sanık tarafından ödenip giderildiğinin anlaşılması, sanığın bizzat kullanmadığı ve kullanırken kırılıp yok olmaları doğal olan bu eşyanın kaybında ihmal kastının varlığından söz edilemeyeceği. (As.Yrg.5.D., 16.9.1987, E.531, K.516).

Sanığın 23.12.1980 tarihinde devraldığı gazino subaylığı sırasında, tutulması gereken kayıtları gereği gibi tutmadığı, bu sebeple zaman zaman açık verdiği ve bu açıkları kapatmak bahanesiyle erlerden para topladığı, bu suretle de memuriyetinin görevini kötüye kullandığı, tüm dosya münderecatından anlaşılmasıyla, söz konusu hükmün onanmasına karar verildi(As.Yrg.1.D., 13.1.1988, E.17, K.10).

1984 yılında kantini borçlu olarak devir alan ve o dönemde görev yapan heyet üyeleri hakkında yasal işlem yapıldığını bilen sanığın, kantin yönetiminde daha dikkatli ve 147-1 sayılı Askeri Kantin Yönetmeliği hükümlerine göre hareket etmesi gerekirken, her türlü usul, kural ve yönetmelik hükümlerini bir kenara bırakarak tek başına kantini yönetme yoluna girdiği, bu işi yürütürken de yönetmelik gereği tutulması gereken hiç bir kayıt ve defteri tutmadığı, böylece kanun ve nizamın dışına

çıkarak keyfi muamele ile kantini yönetmeye çalıştığı dosyadaki kanıtlardan anlaşılın sanığın söz konusu eylemleri; görevi kötüye kullanmak suçuna sebebiyet verir(As.Yrg.Drl.Krl., 21.4.1988, E.71, K.47).

Orduevinde yer olmadığı için bizzarur bir masaya oturan müşteki albaya, o masanın sanatçılara ayrıldığı için kalkmasını tenbih eden, ancak albayın kalkmaması üzerine aynı masaya daha sonra oturanlara servis yapılması, müşteki albaya yapılmaması hususunda görevlilere emir veren ve servis yaptırmayan orduevi müdürü sanık albayın As.C.K.nun 115 nci maddesinde yazılı sair suretle memuriyet nüfuzunu suistimal suçunu işlediğinin kabulü gerekir(As.Yrg.Drl.Krl., 21.9.1989, E.199, K.194).

Orduevi müdürü olan sanığın; görev hududunu aşarak sivil şahıslara kiralanmaması gereken astsubay orduevi düğün salonunu sivil bir şahsa ve normal kirasının üstünde bir ücretle kiraya vermesi görevi suistimal olup..(As.Yrg.Drl.Krl., 7.12.1989, E.256, K.253).

Askeri misafirhanenin geliri ile PTT'den satın alınıp isteyen personele, resepsiyon görevlisince satılan jetonlar, askeri eşya niteliğini kazandığı cihetle, söz konusu jetonları bulunduğu yerden çalan sanığın eylemi As.C.K.nun 131 nci maddesine giren bir suç teşkil eder(As.Yrg.5.D., 8.3.1989, E.135, K.120).

Sanığın cezaevi kantinini 147-1 sayılı Kantin Yönetmeliğindeki ilkelere aykırı biçimde yönetmeleri için görevlilere emir vererek kantinden subaylara borç para verilmesini sağladığı, Anadolu Lisesine yaptırılan çelik raf bedelini ödettiği ve yoksul çocuklar için ödeme yapılmasını sağladığı, böylece memuriyet görevini suistimal ettiği sabit iken manevi unsurun (suç kastının) yokluğundan bahisle beraat verilmesi kanuna aykırıdır(As.Yrg.Drl.Krl., 6.7.1989, E.210, K.189).

Kantin açıklarının, görevi ihmal suçundan dolayı meydana gelmesi ve sanığın suçlu bulunup TCK.nun 230/1 nci maddesi gereğince mahkum edilmesi hallerinde kantin zararında, TCK.nun 230/3 ncü maddesi gereğince sanığa ödettirilmesi gerektiği hk.(As.Yrg.Drl.Krl., 30.1.1992, E.7, K.11).

İç Hizmet Kanununun 99, 100 ve 101 nci maddelerinde; Orduevlerinin amacı ve işleyişi ile, finansman konularına açıklık ve tanımlamalar getirilmektedir.

Bunun sonucu olarak ordu evleri askeri mahal statüsünde olup, ordu evlerinin araç-gereçleri ile barlarında satılan eşyalar askeri eşya vasfındadır. Bunlara yönelik hırsızlık eylemleri askeri eşyayı çalmak suçunu oluşturur(As.Yrg.3.D., 27.9.1994, E.457 K.454).

Diyarbakır orduevi aile kantini bakkaliye kısmında görev yapan sanığın, 1.9.1991-30.9.1991 tarihleri arasında kendisine zimmetlenen gıda maddelerinde bir aylık satışı sonucu, ödemesi gereken miktarı tam olarak ödemeyip, 3.988.610 TL.lık açığın çıkmasına neden olduğu, ortaya çıkan söz konusu miktarın, bozma ilamı doğrultusunda tayin edilen bilirkişi raporuna göre, "Kantin kayıtlarının usulüne uygun olarak tutulduğu, meydana gelen açığın, sanığın malların teslimi esnasında

yapılan sayım ve tesellümde, keza satış işlemleri sırasında mal ve para değişiminde gerekli dikkat ve özeni göstermemesi" sonucu meydana geldiğinin ifade edildiği, böylece sanığın memuriyet görevini ihmal suçunu işlediği, sanık beyanları, bilirkişi raporu, sair belgelerle dosya münderecatından anlaşılmaktadır(As.Yrg.3.D., 27.6.1995, E.473, K.485).

Diyarbakır Orduevine bağlı misafirhanelerde teşkil ettirilen kabul toplama merkezlerinde geçici olarak görevlendirilen davacı astsubaya ek tazminat ödenmemesinde hukuka aykırılık yoktur(AYİM.2.D., 5.2.1997, E.1996/325, K.1997/57).

AS. YÜK. İDARE MAH. KARARLARI

Askeri hakim iken 1954 yılında Silahlı Kuvvetlerden istifa ederek ayrılmış bulunan davacının her ne kadar 228 ve 1214 sayılı kanunlara göre hizmet birleştirilmesi suretiyle Silahlı Kuvvetlerde geçen 18 yıllık emeklilik süresi de değerlendirilerek emekliye ayrıldığı zahir ise de yukarıda bahsi geçen açık hükümler muvacehesinde Silahlı Kuvvetler emeklisi statüsünde bulunmayan davacının orduevleri ve tesislerinden emekli subay sıfatı ile yararlandırılmamasında mevzuata aykırılık bulunmadığı anlaşılmakla yasal dayanağı bulunmayan davanın reddine karar verildi(AYİM.1.D., 2.10.1979, E.246, K.889).

Muvazzaf personelin çoğunun dinlenme kamplarından faydalanmamaları karşısında davacının tek başına kendisine bir motel tahsisi suretiyle faydalanması mümkün olmadığı gibi davacının belli süreler dışında kamptan faydalanması imkânı da bulunmamaktadır(AYİM.2.D., 6.4.1983, E. 748, K. 203).

Tek başına müracaat eden emekli subaya kamp tahsis edilmemesinde mevzuata aykırılık olmadığı hk..(AYİM.1.D., 22.11.1983, E.1983/177, K.1983/206).

Subay ve astsubayların bakmakla yükümlü oldukları çocukları ile gelin ve damatlara verilen Orduevi giriş kartlarının, uygunsuz davranış ve kullanım halinde yetkili makamca geri alınması mümkün olup; askeri gazino görevlileri ile münakaşa ederek hakarete bulunan subay kızı ve damadının orduevi giriş kartının geri alınması işlemi hukuka uyarlıdır(AYİM.Drl.Krl., 20.10.1994, E.32, K.211).

Eşinin orduevinde bazı erler tarafından ırzına geçilip öldürülmesi sonucu uğradığı maddi ve manevi zararların tazminini dava eden emekli subayın asker kişi sıfatını taşıdığı açık olmakla beraber, eylemin yöneldiği kişi olan eşinin bu sıfatı haiz olmaması karşısında, davada "asker kişiyi ilgilendirme" koşulu gerçekleşmediğinden dava AYİM'nin görevi alanı dışındadır(AYİM.2.D., 22.10.1997, E.1997/720, K.1997/823).

Yaşı ilerlemiş emekli personele dini inancı gereği tanınmış, bakımlı ve uzun olmayan sakalla TSK. Sosyal tesislerine girme hakkının, yaşlı olmayan ve çene altı (top) sakal bırakmış olan davacı emekli subaya tanınması mümkün görülmemiştir. (AYİM.2.D., 17.3.1999, E.1998/925, K.1999/193)

Davacı emekli subayın İç Hizmet Yönetmeliğinin 664 üncü maddesinde öngörüldüğü şekilde, ordu evleri, askeri gazino ve diğer askeri tesislerden yararlanmasının yasaklanmasını gerektirecek herhangi bir faaliyet ve davranışının bulunmaması karşısında, bu yönde tesis edilen işlem hukuka aykırılıkla sakatlanmıştır(AYİM.2.D., 28.4.1999, E.1998/783, K.,1999/291),